

वामदेवो गौतमः। उषाः। गायत्री

प्रति ष्या सूनरी जनी व्युच्छन्ती परि स्वसुः। दिवो अदर्शि दुहिता ॥ ४.०५२.०१

स्या- सा । सूनरी- शोभनेत्री । जनी- जनयित्री । स्वसुः- रात्र्याः । परि- अवसान इति भावः । व्युच्छन्ती- तमो विवासयन्ती । दिवो दुहिता- दिव्या । अदर्शि- दृश्यते ॥१॥

अश्वेव चित्रारुषी माता गवामृतावरी। सखाभूदश्विनोरुषाः ॥ ४.०५२.०२

उषाः- प्रभाती ज्ञानोदयदेवता । अश्वेव चित्रा- तुरग इव चायनीया । अरुषी- रोचमाना । गवाम्- रश्मीनाम् । माता- जननी । ऋतावरी- प्रकृतिनियतिभूतसत्ययुक्ता । अश्विनोः- नक्षत्राधिदैवतयोरित्याधिभौतिके प्राणेशनशक्तिभूतयोरित्याध्यात्मिके । सखा- सखी प्रियेति भावः । अभूत्- अभवत् ॥२॥

उत सखास्यश्विनोरुत माता गवामसि। उतोषो वस्व ईशिषे ॥ ४.०५२.०३

उत- अपि च । अश्विनोः- प्राणेशनशक्तिभूतयोः । सखा- प्रियसखी । असि- भवसि । उत- अपि च । गवाम्- रश्मीनाम् । माता- जननी । असि- भवसि । उत- अपि च । उषः । वस्वः- सम्पदाम् । ईशिषे- ईशनं करोषि ॥३॥

यावयद्वेषसं त्वा चिकित्वित्सूनृतावरि। प्रति स्तोमैरभुत्स्महि ॥ ४.०५२.०४

यावयद्वेषसम्- द्वेषं वियोजयन्तीम् । चिकित्वित्- ज्ञानवतीम् । त्वा- त्वाम् । सूनृतावरि- प्रियहितवाङ्मयि । स्तोमैः- मन्त्रैः । प्रति अभुत्स्महि- प्रतिबोधयामः ॥४॥

प्रति भद्रा अदृक्षत गवां सर्गा न रश्मयः। ओषा अप्रा उरु ज्रयः ॥ ४.०५२.०५

गवां सर्गा न- उदकधारा इव । भद्राः- कल्याणाः । रश्मयः । प्रति अदृक्षत- दृश्यन्ते । उषाः । उरु- महत् । ज्रयः- तेजः । आ अप्राः- आपूरयति ॥५॥

आप॒प्रुषी॑ वि॒भावरि॑ व्या॒वर्ज्यो॑तिषा॒ तमः॑ । उषो॑ अ॒नु स्व॒धाम॑व ॥ ४.०५२.०६

विभाव॑रि- प्रकाशमयि । उषः । आप॒प्रुषी- आपूर॑यन्ती । तमः- अन्धकारमज्ञानमयम् । व्यावः-
व्यावृ॑णोः । स्वधाम्- आत्मधारणाम् । अनु- अनुसृ॑त्य । अव- नो रक्ष ॥६॥

आ द्यां त॑नोषि र॒श्मिभि॑रान्तरि॒क्षमु॑रु प्रि॒यम् । उषः॑ शु॒क्रेण॑ शो॒चिषा॑ ॥ ४.०५२.०७

उषः । शु॒क्रेण- शु॒भ्रेण । शो॒चिषा- प्रका॑शेन । र॒श्मिभिः- किरणैः । द्याम्- नभः । उरु- विस्ती॑र्णम् ।
प्रि॒यम् । अन्तरि॑क्षम्- द्यावापृथिव्योरन्तरालम् । आ तनोषि- विस्तारय॑सि प्रकाशय॑सीति भावः ॥७॥